

РЕШЕНИЕ

№ 4071

гр. София, 31.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав, в
публично заседание на 19.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **10542** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр.чл.68, ал.1 от Закона за защита от дискриминация (ЗЗДискр).

Образувано по жалба от Фондация „Български фонд за жените“, . Сдружение „Български хелзински комитет“, Н. Е. Д. и Г. К. К., чрез пълномощника им- адв. А. К. срещу Решение № 235 от 25.08.2025 г. по пр. № 164/2023 г. на Комисията за защита от дискриминация, с което КЗД- Втори специализиран постоянен заседателен състав е установил, че с действията си ответната страна „Радки 2011“ ООД, ЕИК:[ЕИК], представлявано поотделно от управителите Х. Г. Г. и Б. Г. К., не е извършила тормоз по смисъла на чл. 5 вр. § 1, т. 1 от ДР на ЗЗДискр. по признак „пол“; Оставила без уважение сигнал с вх. № 42-00-17/11.07.2023 г. и допълнение към него с вх. № 42-00-19/08.08.2023 г. по описа на КЗД, подадени от Фондация „Български фонд за жените“, представлявана от Н. Д. и Г. К., Сдружение „Български хелзински комитет“, представлявано от К. И. К., и от Н. Е. Д. и Г. К. К..

С влязло в сила на 26.11.2025 г. Определение №36824/07.11.2025 г., жалбата от Фондация „Български фонд за жените“ и Сдружение „Български хелзински комитет“ е оставена без

разглеждане, а производството по делото в тази му част – прекратено.

Наведеното основание за оспорване е за противоречие с материалноправните разпоредби- чл.146, т.4 от АПК. Неговото осъществяване е аргументирано от жалбоподателите Н. Е. Д. и Г. К. К. с доводи, че в нарушение на материалния закон КЗД се произнася, че „[п]редвид маркетинговите похвати и използваната хипербола в процесния видеоклип, настоящият състав счита, че не може да се приеме, че е налице поведение, което да засегне правата и достойнството на представителите на женския пол“, тъй като в рекламния клип „не се съдържат призови за проява на експресивно поведение“, като клипът „няма неблагоприятно въздействие на конкретно лице или лица“. Законът обаче не предвиждал бланкетно изключение за хиперболична или хумористична реч. На първо място, използването на маркетингови похвати или хипербола, само по себе си, не правело противоправността на никое поведение невъзможна; само целта или резултатността на това поведение в постигането на вреда било от значение, поради което във всеки конкретен случай следвало посланието и предметът на осмиване или омаловажаване да бъде преценяван. Изявление, макар и хумористично, което утвърждавало вредни стереотипи, нормализирало предразсъдъците и дискриминацията като не особено сериозно и нормално ежедневно явление. По този начин се омаловажавали травматичните преживявания на жертвите и така било налице поведение, което имало за цел или резултат накърняване на достойнството на лицата и създаването за тях на враждебна, принизяваща, унижителна, обидна или застрашителна среда. Процесното решение обаче не съдържало никакви мотиви що се отнася до посланието на сюжета с домашно насилие. То само констатирало, че темата е предадена чрез хумор, поради което не можело да се приеме, че засяга лица, обособени по защитен признак. Липсата на призови за „експресивно поведение“, на свой ред, можело да има отношение към нарушението на забраната за подбуждане към дискриминация или към проповядването или подбудителството по Наказателния кодекс, но не била относима към състава на нарушение на забраната за тормоз, където от значение е дали деянието има за цел или резултат накърняване достойнството на лица, обособени по защитен признак, и създава ли се враждебна, принизяваща, унижителна, обидна или застрашителна среда. Жалбоподателите се позовават на решения на СЕС и на ЕСПЧ, в които е прието, че общи, неадресирани към конкретно лице изявления, могат да съставляват нарушения на забраната за дискриминация, като сочат определени от ЕСПЧ релевантни фактори за преценка на това дали е засегнат „личния живот“ на лицата, оплакващи се от дискриминация. Акцентират и върху обстоятелството, че жените и момичетата са непропорционално силно засегнати от

домашното насилие група. В този смисъл домашното насилие като системно явление е основано и на пола насилие, често ръководено от консервативни патриархални представи на насилниците за нискостоящото място на жената както в обществения, така и в личния и семеен живот. Процесният рекламен клип окарикутурявал този проблем, като омаловажавал както него като явление, така и преживяванията на жертвите на това насилие.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, жалбоподателите не се явяват, не се представляват и не изразяват становище по основателността на жалбата въз основа на събраните по делото доказателства.

Ответникът КЗД не изпраща процесуален представител за участие в с.з., но от последния е депозирано становище за неоснователност на жалбата. Становището е бланкетно и не предлага отговор на повдигнатите с жалбата до съда въпроси.

Заинтересованата страна „Радки 2011“ ООД не изразява становище по жалбата, като процесуалният ѝ представител адв. К. не се явява в съдебно заседание.

Административен съд София- град, след като обсъди и прецени релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и събраните по делото доказателства, и служебно на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Производството пред КЗД е инициирано от лицата, подали жалбата до съда. Същите се позовават на публикуван видеоклип в социалната мрежа „Ф.“, за който твърдят, че накърнява достойнството на жените на основата на пола им и създава за тях враждебна, принизяваща, унижителна, обидна или застрашителна среда. Процесният клип бил публикуван на „Ф.“ страницата „magprom.net Уреди с транспортни дефекти“ на 07.02.2023 г., със заглавие: „Някои неща нямат умиране!!! За всичко останало има: magprom.net Уреди с транспортни дефекти“. Посочили са, че собственик на страницата е фирма „РАДКИ 2011“ ООД, както и че към 07.07.2023 г. видеоклипът е имал 987 000 гледания. Видеото било с обща продължителност 2:54 мин. и по същество било реклама на сайта на ответната страна. Представлявало разиграна от актьори история с предполагаемо хумористичен тон и характер, която започвала със сцена в жилище, разиграваща се между мъж и жена. Описват цялостния сценарий на рекламата с реплики по минути. С оглед съдържанието на видеоклипа твърдят, че е осъществен „тормоз“ по признак „пол“ по смисъла на чл. 5 от ЗЗДискр. във вр. с § 1, т. 1 от ДР на ЗЗДискр., защото се накърнено достойнството на жените, вкл. и тяхното (предвид направените уточнения с две писмени

становище и в заседание, коментирано от съда в определението му за насрочване на делото) и е създадена враждебна, принизяваща, унижителна, обидна и застрашителна среда за тях. Грубо се омаловажавало и осмивало физическото насилие над жените. Насилието се представяло като нормален отговор на стереотипа на истеричната и обсебваща жена, какъвто бил женският персонаж във видеоклипа. Жената била представена в пошла роля, предметена, като средство за сексуална употреба, а след като била „използвана“, тя била изхвърлена като ненужна през терасата наред с електрически уреди - като вещ с другите вещи. За сметка на електроуредите, които могли да бъдат поръчани от сайта на ответната страна, участието на жената била да бъде напъхана в чувал за смет, защото тя била „боклук“, както била наречена от лирическия герой „Батката“ в рекламата. Твърдят, че идеята за изнасянето на жена в чувал, навявало асоциативни мисли, свързани с убийствата на жени в България през последните месеци и посочвали случаите на убита жена в [населено място], намерена в куфар, както и откритото в багажник на кола тяло на жена в С.. Посочват, че от началото на годината най-малко 12 жени са били убити от мъже в България. Създаването и използването за реклама на подобни видеа като процесното, затвърждавали модела на насилие в отношенията на мъжете и жените. Използван бил грозен език на мизогинизма, чрез който жената била извадена от общността на „ние“, която обединявала героите - мъже със зрителите. В общност на имплицитно признати хора тя нямала място, а вместо това била сведена до крайното „друго“. Смятат, че жената била дефинирана като нещо разполагаемо, употребимо и средство за чужда угода, което било загубило качествата си и било не само негодно, но и отблъскващо. Това създавало обидна, унижителна и враждебна среда за жените. Насърчавало зрителите да мислят за жените по такъв начин и съответно да се отнасят към тях така. Сексуалното и физическото насилие били продукт именно на такива мисли и думи. Процесното видео представляло жената като предмет, предназначен да бъде употребен от мъжа и след това изхвърлен - противоположното на равностоеен на мъжа субект, човешко същество със своя воля и достойнство. Принизяването на жената до предмет било базирано на нейния пол и представените полови роли в процесното видео, създавали враждебна среда за жените. Процесното видео било акт на вербално и полово

базирано насилие срещу жените. Било акт на тормоз, който водел до насаждане и продължаване на най-брутални и насилнически мизогинистични нагласи в обществото. Сексуалната употреба на жената била омаловажена, а гневът на героинята бил хиперболизиран през призмата на комичното. Тя била представена като истерична, „луда“, която „преследвала“ персонажа-мъж,

защото му държала сметка за опредметяването и употребяването си. Нейната хиперболизирана реакция била формалната причина за насилието, насочено към нея - нейното изхвърляне през прозореца. То поставяло мъжкия персонаж илюзорно в ролята на нападнатия и жертвата, която уж се отбранявала от физическо посегателство - замерване с предмети и нападение с нож. Така за зрителя този персонаж получавал индулгенция, докато жертвата била обрисувана като агресор, при това окарикатурено. Допълнителна мнима комичност на сцената била придадена и от обстоятелството, че мъжът, стереотипно силният и доминиращият, бил поставен в положение на отбрана от взимащата първоначално превес и агресивна жена. Насилието над мъжа в популярната култура било типично омаловажавано и осмивано, ползвано за разсмиване на аудиторията, именно поради преобръщането на половите стереотипи на мъжа като „силен“ пол, от една страна, и на жената като „нежен/слаб“ пол, от друг страна. В края на сюжета на процесния видеоклип обаче персонажът на мъжа изкупвал слабостта си, като успял да изхвърли „боклука“ навън. Тази динамика, при това облечена в хумористичното, в осмиващото, недвусмислено отразявала разбирането за насилието над жените като допустимо и в някои случаи на „нахални“, „преследващи“ жени - дори като желано. С това се създавала враждебна среда към жените, особено тези, които отбранявали достойнството си от сексуално опредметяване и експлоатация. Персонажът-мъж в процесния видеоклип утвърждавал най-вирулентни стереотипи за мъжката роля и мъжествеността. Той бил активен и доминиращ в началото и в края на сюжета: в първия случай - когато бил употребил сексуално жена и я изгонва по циничен начин, тъй като „[т]ова снощи беше грешка“, а във втория случай - когато употребил насилие срещу нея, което не било смъртоносно само поради пародийния характер на сюжета, но не и в реалността, където да бъдеш изхвърлен от висок етаж предполагало сериозни травми или смърт. Този токсичен стереотип за мъжа и неговото поведение изграждал култура, в която именно това поведение се смятало за подходящо и необходимо за поддържане на мъжката идентичност. Жалбоподателите се позовават и на обстоятелството, че насилието, основано на пола, било сериозен проблем в България. Данните сочели, че у нас поне една от четири жени била преживяла домашно насилие, а на всеки две седмици една жена губела живота си. През 2022 година най-малко 26 жени са били убити — обичайно от бивши или настоящи партньори, като за сравнение убийствата на жени през 2021 г. били 22, а през 2020 г. - 19. Жените и децата в България били непропорционално по-често засегнати от домашно насилие и насилие по полов признак. 2525 били заповедите за незабавна защита, изпратени до районните управления на МВР за изпълнение през 2022 г., а заповедите за

постоянна защита за 2022 г. били приблизително наполовина - 1129.

С разпореждане №574/15.08.23 г. на председателя на КЗД по сигнала е образувана преписка №164/23 г. по описа на КЗД и е разпределена на II специализиран постоянен състав, който със свое решение от 18.09.23 г. е определил председател и докладчик по преписката.

Копие от сигнала е изпратен на ректора на „РАДКИ 2011“ ООД, с указана възможност за становище и е изискана информация. На 12.02.2024 г. в КЗД е постъпили писмени обяснения от „РАДКИ 2011“ ООД, което чрез управителя Х. Г. се извинява официално на подателите на жалбата и заявява, че „клипа е свален“ и са предприети всички действия от страна на дружеството за неговото премахване“

Изготвен е доклад-заключение по преписката и е насрочено открито заседание на 09.04.2024 г., като със Заповед № 12-11-532/19.03.2024 г. на председателя на КЗД за заседанието е заменен докладчика А. Д. с П. К.. Заседанието не е проведено, поради нередовно призоваване на ответника „РАДКИ 2011“ ООД, като следващото съдебно заседание е насрочено за 17.06.24 г.

На 12.06.24 е постъпило писмено становище от пълномощника на ответника – адв. К. за провеждане на заседанието на 17.06.24 г. без нейно участие, като е изложено становище за неоснователност на жалбата. Заседанието на 17.06.24 г., за което страните са уведомени, е проведено и са дадени указания към пълномощника на жалбоподателите- адвокат Д. във връзка с уточняване на качеството на иницииралите производството лица- на сигналподатели или на жалбоподатели. В изпълнение на указанията е депозирано становище на 09.07.24 г., с представени към него доказателства, както и второ становище на 13.01.2025 г. (след дадени отново указания от КЗД), в което становище се оставя на преценката на комисията дали да конституира двете юридически лица като сигналподатели или жалбоподатели.

С разпореждане №374/28.05.2024 г. председателят на КЗД е отменил свое разпореждане № №574/15.08.23 г. и е определил нови двама членове на втори постоянен заседателен състав, а именно Л. Л. и И. Х.. Видно от публично достъпна информация, с Укази на Президента №75, 76, 77 и 78 г., обн. ДВ, бр.41/20.05.25 г. за членове на КЗД от квотата на президента са назначени Б. И. Ч., И. Х. П., Л. М. Л. и Н. Р. А..

На свое заседание на 29.05.25 г. промененият състав е определил за свой председател Л. Л., а за докладчик по преписката Зл. Д..

На проведеното заседание на 17.06.2025 г., преписката е обявена за решаване. В протокола като докладчик е вписана Е. Ч.- М., макар и в началото от същия да е отбелязано, че докладчик по

преписката г-жа З. Д.. Е. Ч.- М. е избрана за заместник- председател на КЗД с решение на 51-вото Народно събрание от 8 май 2025 година, публично достъпно на www.parliament.bg. В постановеното по преписката решение под линия е посочено, че със Заповед №12-11-1042 от 10.06.25 г. на председателя на КЗД Е. Ч.- М. е определена да замества З. Д. в заседанието на 17.06.25 г., когато преписката е обявена за решаване. Заповедта не е приложена по преписката, но между страните няма спор за нейното издаване.

На 25.08.2025 година е постановено оспореното пред съда решение.

Изложените в него фактически установявания, по които и между страните в административното производство не е имало спор, са, че процесният видеоклип, с изложеното в жалбата до КЗД съдържание, е публикуван в социалната мрежа “Ф.” на страницата „magprom.net Уреди с транспортни дефекти“ на 07.02.2023 г. със заглавие „Някои неща нямат умирање!!! За всичко останало има: Намалени маркови ел-уреди magprom.net“. Собственик на страницата е „РАДКИ 2011“ ООД, а видеоклипът е реклама във връзка с търговската дейност на ответната страна.

При тези установявания КЗД е приела, че процесният видеоклип се основава на две основни права: свобода на художественото творчество и правото на изразяване на мнение- чл. 54, ал. 2 и чл.39, ал.1от Конституцията на Република България. Първата норма предвижда, че „свободата на художественото, научното и техническото творчество се прилага и гарантира от закона“, а чл.39, ал.1- че всеки има право да изразява мнение и да го разпространява чрез слово - писмено или устно, чрез звук, изображение или по друг начин.

Възпроизведена е легалната дефиницията на § 1, т.1 от ДР на ЗЗДискр. „Тормоз“ като форма на дискриминация: всяко нежелано поведение на основата на признаците по чл. 4, ал. 1, изразено физически, словесно или по друг начин, което има за цел или резултат накърняване достойнството на лицето и създаване на враждебна, принизяваща, унижителна, обидна или застрашителна среда“.

Изложено е, че оплакването за „тормоз“ следвало да бъде иницирано от засегнатото лице, а не от трето лице, което да сезира за евентуално накърнени права на засегнатия. В случая било необходимо съгласието на евентуалните засегнати лица. Според „сигналоподателите“ обаче потърпевши били всички физически лица от женски пол в България. Тук е мястото да бъде посочено, че с постановеното по делото Определение №36824/07.11.2025 г. за насрочване на делото в открито съдебно заседание, съдът анализира жалбата и уточненията към нея, като въз основа на тях прие, че Н. Е. Д. и Г.

К. К. са имали качеството на жалбоподатели в производството, независимо от формалното им посочване за сигналподатели в оспореното пред съда решение. Съдът поддържа изцяло изложените в определението съображения за това, поради което е ненужно да ги повтаря.

КЗД се е позовала на свободата на изразяване, която можело да бъде ограничена, само ако се използва за дискриминиране спрямо определена група. Предвид маркетинговите похвати и използваната хипербола в процесния видеоклип не можело да се приеме, че е налице поведение, което да засегне правата и достойнството на представителите на женския пол. В действителност в процесния видеоклип не се съдържаха призови за проява на експресивно поведение, свързано с омраза към лице или група лица, идентифицирани чрез определени характеристики, в случая „пол“. Рекламният клип няма неблагоприятно въздействие върху конкретно лице или лица, притежаващи защитен признак съгласно чл.4, ал.1 от ЗЗДискр. вкл. и признак „пол“. По тези съображения е обусловила решаващия си извод, че ответната страна „РАДКИ 2011“ ООД не е извършила дискриминация под формата на „тормоз“ по защитения признак „пол“ по отношение на „сочените от сигналподателите за потърпевши: всички физически лица от женски пол в България“. В тази връзка КЗД отчела и факта, че ответната страна „РАДКИ 2011“ ООД е уведомила КЗД, за предприети действия за премахването на видеоклипа и в становището си поднесла официално извинение.

За изясняване на спора от фактическа страна, съдът допусна извършването на съдебно-психологическа експертиза, заключението по която кредитира изцяло, като компетентно, обосновано и неоспорено от страните в срока по чл.200, ал.3, изр. 2-ро от ГПК, вр.чл.144 от АПК. Видно от експертните коментари на съдържанието на видеоклипа, мъж и жена след скорошно запознанство са прекарвали в интимни интеракции няколко денонощия. От психологична гледна точка бързо протичащите интеракции от интимен характер, „прегарят“ бързо, много рядко достигат до партньорски, трайни взаимоотношения. От страна и на двамата участници в интеракцията е налице незряло, потребителско/консуматорско поведение с нисък фрустрационен праг, субкритичност във взаимоотношенията, ниски нива на емпатия и на емоционална интелигентност, лошо владение на импулсите и подтиците до улеснен старт на ексцесивно поведение от социален и партньорски тип. Всички тези характеристики и действия са присъщи на

личностното функциониране на индивиди с личностни дефицити с незряло мотивирано поведение изцяло по нарцистични и дефицитни мотиви. Мъжът след като е задоволил потребностите си от сексуално и нарцистично естество желае да се освободи от присъствието на жената в дома си и я кани нелюбезно (начин присъщ за личностното функциониране, средови фактор и начин на живот) да напусне дома му. От своя страна жената реагира на тази „покана“ за напускане на жилището му по сходни на мъжа мотиви (начин присъщ за личностното функциониране, средови фактор и начин на живот). Същата реагира на обидното му поведение, което може да се нарече вербално агресивно по ексцесивен начин: вербално агресивно (повишено от това на мъжа), като отправя към него обиди и физически агресивно, като започва да го замеря с домакински предмети (руши имуществото му и желае да го нарани физически). Нейното ексцесивно поведение ескалира с още по-повишена физическа агресия запътвайки се към него с насочен срещу него кухненски нож. Разговорът между двамата мъже на пейката пред къщата дава яснота, че техният общ познат си избира жени, които са по-ниско интелигентни, толериращи ексцесивните взаимоотношения. Може да се тълкува според разговора им, че визираните от тях типаж жени са нестойностни, проблемни.

Физическата агресия от страна на жената спрямо мъжа ескалира до степен на реална заплаха за живота му: Тя е върху полулегналия на дивана мъж с насочен нож към главата му. Той се опитва да се спаси като държи ръцете ѝ с цел да избегне физическо съприкосновение с ножа („ опитвайки се да държи ножа на разстояние от лицето си“).

В следваща сцена превес на ексцесията има мъжът: успял е да смени физически позицията и е започнал да влачи жената за косата по пода, докато тя вика да я пусне.

Седящите мъже на пейката също са част от извадка за индивиди с личностни дефицити, личностна незрялост и незачитащи социалните норми. Чувайки че скандалът ескалира вместо някой от двамата да позвъни на телефон 112 , те си седят невъзмутимо в очакване на развързка: „ А., избийте се там, да се свършва“.

„ Мъжът влачейки жената за косата ѝ нанася удар в главата, като ефектът от удара е звуково усилен. Разговорът между мъжете на пейката преминава с отклоняване фокуса от скандала в къщата. Говорят за техни връзки, за партньорски взаимоотношения, като същите са на ниво недооценъчност, отново дисхармонични партньорски интеракции от страна на партньорката на единият от разговарящите помежду си. Става ясно, че

партньорските интеракции нямат ясно поставени граници, размити са, няма ясни представи за взаимоотношения и нагласи. Тук изобщо не се касае за задълбочени интрапсихични репрезентации от интерактивен партньорски тип. В следващи моменти от етажа на къщата биват изхвърляни кухненски електрически уреди, като всичко непосредствено след изхвърлянето бива поръчано ново от сайт за кухненски електроуреди.

След изхвърлянето на домакинските уреди от страна на жената, същата бива изхвърлена от балкона и пада долу на земята. Мъжът от терасата хвърля найлонови чували върху лежащата по корем на земята жена, плюе върху нея, казва някой да прибере боклука. Различно, ако всичко това се беше случило в действителност, жената се изправя, изтупва си косата, залитайки тръгва нагоре към етажа, на който се намира мъжа с нови закани за агресия и за нови ексцесии.

Рекламният извод е следният: “ Някои неща нямат умиране, за всичко останало има.”

Макар и замисълът да е за представяне на рекламен клип в хумористична форма, се касае за следното: няма данни за сексуално насилие или възползване против нечия воля - случилото се между мъжа и жената е по взаимно желание и съгласие; установяват се данни за неспазване на граници във взаимоотношенията - нарушение на личното пространство от страна на жената спрямо мъжа, като същата не желае да напусне дома му, като се възползва от доброволно прекараното време с него в дома му. Вменява му вина и демонстрира обида, поради интимния характер на отношенията им за тези три дни. При по-грубо подканване от мъжа да напусне дома му, жената демонстрира „вербално и физически агресивно поведение спрямо домакина - субект на внезапно възникнали и за кратък период интимни интеракции. Физическата агресия от страна на жената достига степен на застрашеност за живота на мъжа - нападение с насочен срещу лицето с му нож. При смяна на ролите за физическа агресия вече мъжът влачи жената за косата по пода. След това в друга сцена на свой ред тя изхвърля през балкона част от негови електрически кухненски уреди, след което и тя самата бива изхвърлена през балкона. В реални житейски условия това би било причиняване на смърт чрез падане от високо.

Въз основа на тези експертни коментари, ВЛ обуславя изводи, че се касае за интеракции с интимен сексуален характер. Същите са протекли за няколко денонощия

доброволно, с желание от страна и на мъжа (домакина) и от страна на жената (неговата гостенка). Всичко добива ексцесивен характер в момента, в който домакинът нелюбезно подканва гостенката си да напусне дома му. *Наблюдава се вербална и физическа агресия от страна и на двамата участници в интеракцията, като развързката в реалната действителност би могло да се тълкува за агресия, достигаща до причиняване на смърт.* Налице е улеснена раздразнителност, нисък праг на отключване на агресия и при двамата, грубо безразличие към чувствата и желанията на другите, лесно отключване на агресия достигаща до физическо насилие; невъзможност за поддържане на трайни взаимоотношения, въпреки че нямат проблем с първоначалното им установяване. Точно по един личностно дефицитен начин на функциониране след „причиняването на тази смърт“ мъжът не се шокира от случилото се след извършеното от него, не чувства нищо, отнася се с „труп“ на земята като с боклук, който трябва да бъде почистен/изхвърлен. Плюенето засилва обидното отношение и отсъствието на каквато и да е емоционална интелигентност, до грубо безразличие и в разрез със социалните норми, липса на способности за изживяване на вина. В реалния живот подобен тип интеракции биха били присъщи на хора с дълбоки личностни дефицити - тежки личностни разстройства с рисков и антисоциален тип поведение. Този тип хора не се съобразяват с желанията и с преживяванията на другите. Винаги се опитват да установят контрол над ситуацията с цел да наложат желанията си произтичащи от силно егоистични и незрели нарцистични мотиви и нагласи. *Съдържанието на клипа е вредоносно, тъй като за съжаление не всички хора са достатъчно критични спрямо такъв вид поведение, има хора със силно улеснен праг на сугестия, субкритични, зависими, подрастващи, и др. (много обширна сфера от клиничната и социалната психология).* Особено за подрастващите този интерактивен модел би допринесъл за формирането на погрешен и опасен интерактивен модел от партньорски тип, независимо дали интимните взаимоотношения са с краткотраен или с продължителен характер. Макар замисълът да е бил с хумористична насоченост, няма нищо хумористично, освен осмиване, омаловажаване, принизяване на човешката личност и на човешкия живот. В тази посока следват и някои характеристики за домашно насилие, въпреки че случаят (рекламния клип) не касае такова. *Съдържанието на негативните изказвания в рекламния клип допринася за*

изграждането на негативен стереотип и образ на жените, но в същия клип се наблюдават и същите нагласи на жените спрямо мъжете. Това става ясно от поведението на мъжа спрямо жената и от поведението на жената спрямо мъжа. Касае се за взаимни интеракции с вербална и физическа агресия, липса на задръжки, улеснен праг на раздразнителност и на агресивно поведение, отсъствие на граници във взаимоотношенията, отсъствие на емоционална интелигентност и емпатия, груби личностни дефицити с антисоциални нагласи и поведение. В рекламния клип са засегнати достойнството и идентичността на жената в частност и на жените като група, но същото се наблюдава и спрямо мъжа в частност и като група. Общуването между мъжа и жената, както и разговорите между мъжете седящи на пейката пред къщата - всички участници в процесния клип са основани на много ниско функциониращ примитивен психичен строй с ниски нива на личностна и социална зрялост, ниски нива на лична и социална отговорност, на ценностна система, на антисоциални личностни характеристики и антисоциален тип поведение, високи нива на социална неумелост. Предметът на клипа е измислен много повърхностно и социално неумело, като не постига замисъла за хумористична насоченост. *Колкото мъжът има унижително и неглижиращо поведение спрямо жената, толкова жената има същото поведение спрямо него и спрямо себе си.* Същата се поставя сама в подобен тип антисоциална и ексцесивна ситуация. Подобен начин на интерактивен модел - вербално и поведенчески от страна на жената я поставя в ниска социална позиция, в позицията на отхвърляне, омаловажаване, дезинтересирание от нея като личност, нанасяща и преживяваща агресия. *В случая се касае за антисоциален тип поведение присъщо за индивиди с тежки личностни дефицити/разстройства, които не зачитат човешките ценности, социалните норми и добрите нрави. Случаят не касае патриархалните или каквито и да било други ценности и обществени норми от настоящ или минал житейски период на човешките общности.* Интеракциите със сексуален характер, ако са единствени такива в отношенията не биха допринесли за високостоящо място на жената както в обществения, така и личния/семеен живот. *Човешките и обществените интеракции предполагат и изискват много други индивидуални и социално значими ценности. Такива в клипа не са наблюдавани от страна на никой от участниците.* Съдържанието на процесния клип не касае понятието за домашно насилие - героите

от рекламния клип - имат взаимоотношения от интимен/сексуален характер с продължителност до триденонощия. В процесния клип няма данни за съвместни партньорски интеракции, касаещи съвместно съжителство и такива с преживявания на отношения от битов характер. Процесният рекламен клип окарикатурява, осмива неуместно, омаловажава насилието - проблем на обществото, по един нелеп начин, който противоречи на социално значимите и партньорски житейски ценности, независимо дали касаят краткотрайни или вече придобили партньорски тип интимни интеракции между мъжа и жената. Сексуалната компонента е заменена/опорочена от липсата на способности за създаване на каквито и да било нормални (евентуално партньорски) взаимоотношения с достигане до високи нива на агресия от страна и на двамата участници/ герои в процесния клип.

При тези фактически установявания, съдът обуславя следните правни изводи:

Забраната на дискриминацията е основен принцип на Европейския съюз.

Съюзът приема законодателство за предотвратяване на дискриминацията въз основа на пол, расов или етнически произход, религия или убеждения, увреждания, възраст или сексуална ориентация, Директива за расовото равенство, 2000/43/ЕО Директива за равното третиране в областта на заетостта 2000/78/ЕО, Директива за равенството между половете 2006/54/ЕО (по отношение на заетостта), Директива за равенството между половете 2004/113/ЕО (по отношение на стоки и услуги), Директива за равенството между половете 79/7/ЕО (по отношение на социалната сигурност).

Тормозът е определен като отделен вид дискриминация в директивите на ЕС срещу дискриминацията. В миналото той е бил разглеждан като специфична проява на пряка дискриминация. Отделянето му като самостоятелен вид дискриминация е извършено с цел изтъкване на тази особено вредна форма на дискриминационно третиране

При определяне на понятието за тормоз правото на ЕС възприема гъвкав подход, който отчита както обективните характеристики на въздействието върху жертвата, така и нейните субективни преживявания. Първо, наличието на тормоз се определя въз основа на това как жертвата е възприела начина, по който е била третирана. *Второ, дори ако жертвата не чувства последиците от тормоза, все пак може да бъде направена констатация за наличие на тормоз, ако жалбоподателят е обект на разглежданото отрицателно поведение.*

Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи не забранява изрично тормоза или подбуждането към дискриминация, но предвижда определени права, които имат връзка с тази област. Така например, действията на тормоз може да бъдат квалифицирани като нарушение на правото на зачитане на личния и семейния живот, което е защитено съгласно чл. 8 от ЕКЗПЧОС (В този смисъл са и решенията на които се позовават жалбоподателите) или на правото на лицата да не бъдат подлагани на нечовешко или унижително отношение или наказание, гарантирано от чл. 3, а подбуждането към дискриминация може да попадне в приложното поле на други разпоредби на конвенцията, като например тези за свободата на религията или на събранията, гарантирани съответно в чл. 9 и чл. 11, в зависимост от контекста. Когато за такива действия може да се установи, че са извършени с дискриминационни мотиви, ЕСПЧ разглежда твърденията за нарушения на съответните членове на конвенцията във връзка с чл. 14, който съдържа забраната на дискриминацията.

Съгласно практиката на СЕС забраната за тормоз включва и забрана за тормоз по асоциация, т.е. тормоз поради свързаност на тормозения с носител на защитен признак.

Съгл. легалното определение, дадено в пар. 1, т.1 от ДР на ЗЗДискр., „тормоз“ е всяко нежелано поведение на основата на признаците по чл. 4, ал. 1, изразено физически, словесно или по друг начин, което има за цел или резултат накърняване достойнството на лицето и създаване на враждебна, принизяваща, унижителна, обидна или застрашителна среда.

Според тази дефиниция не е релевантно дали спорното третиране е различно. Доколкото това третиране унижава достойнството и създава враждебна среда за човека, налице е тормоз, дори и всички останали да са третирани по същия начин. Не е необходимо сравнение. На следващо място, законовата дефиниция не допуска оправдаване на тормоза посредством законна цел и съразмерност. Забраната за тормоз по закон е абсолютна. Тя не предполага, че третиране, което накърнява достойнството и създава враждебна среда *въз основа на защитени признаци*, може да има законна цел или да е съразмерно.

В случая въведеният защитен признак от жалбоподателите в административното производство е „пол“. В рекламния клип обаче са засегнати както достойнството и идентичността на жената в частност и на жените като група, така и на мъжа в частност,

и на мъжете като група. За да е съставомерно деянието е необходимо разпространението на процесния клип в социална мрежа, каквато е „Ф.“ от ответника в адм. производство и заинтересована страна в съдебното- „РАДКИ 2011“ ООД, да е извършено с цел или да има за резултат накърняване достойнството на лицето и създаване на враждебна, принизяваща, унизителна, обидна или застрашителна среда.

В съответствие с категоричното вътрешно убеждение на съдията по делото и заключението на вещото лице, съдържанието на процесния клип е вредоносно. Макар замисълът да е бил с хумористична насоченост и видеоклипът да е използван за реклама на стопанка дейност, няма нищо хумористично. Налице е омаловажаване, принизяване на човешката личност и на човешкия живот. Процесният рекламен клип окарикатурява, осмива неуместно, омаловажава насилието по един нелеп начин, който противоречи на социално значимите и партньорски, и житейски ценности. Омаловажаването на насилието в човешките отношения е реален проблем на съвременното общество, не само в България. Предложената от жалбоподателите статистика за жените в България, които са загинали от домашно насилие не е оспорена нито в административното, нито в съдебното производство. При упражнено насилие загиват обикновено по-слабите. Няма нищо дискриминационно в признанието, че жените са по-слабият физически пол. Въпрос на биология на човешкия организъм. Предотвратяването на насилието и неговите вредоносни последици е резултат от цивилизационното развитие на човечеството и правовата регулация. Равенството между двата по пола е равенство във възможностите за участие в социалните, политическите и икономическите процеси в обществото и държавата. Проблемът е в насилието, във възприятието му, съответно омаловажаването му в обществото, както и отговорните за управлението на обществените процеси. Не е възможно и не е оправдано по никакъв начин да се очаква, че всички хора, независимо какъв е полът им, са достатъчно критични спрямо поведение като това в процесния клип, че няма хора или че има твърде малко хора със силно улеснен праг на сугестия, субкритични, зависими, подрастващи, и др. Самото ВЛ сочи, че именно за подрастващите този модел би допринесъл за формирането на погрешен и опасен интерактивен модел от партньорски тип, независимо дали интимните взаимоотношения са с краткотраен или с продължителен характер. Не е оспорен и фактът, че към момента на подаването на

жалбата до КЗД процесното видео е гледано 987 000 пъти, вероятно от хора в различна възраст и с различни психични и нравствени устои. По тези съображения съдът намира, че по делото е категорично доказан последният елемент от фактическия състав на тормоз по смисъла на § 1, т.1 от ДР на ЗЗДискр., а именно резултат от разпространението на процесния клип е накърняването достойнството на жалбоподателите и създаване на принизяваща, унижителна, и обидна среда.

Подобен резултат не може да бъде оправдан нито със свободата на изразяване на мнение, нито със свободата на художествено изразяване- чл.39, ал.1 и чл. 54, ал. 2 и от Конституцията на Република България. И двете права не са абсолютни. И двете права обезпечават функционирането на държавата като правова и демократична държава. Тяхното упражняване не следва да позволява накърняването и в крайна сметка постепенното унищожаване на този фундамент. Правова държава без демокрация и справедливост без правов ред са невъзможни.

Останалите елементи от приложимия фактически състав по пар. 1, т.1 от ДР на ЗЗДискр обаче не са осъществени.

Домашното насилие и дискриминацията не са непременно свързани Възможно е домашното насилие и тормозът по защитения признак „пол“ да са в съотношение на род към вид, но случаят не е такъв. Нежеланото поведение не е на основата на защитения признак „пол“. В рекламния клип са засегнати достойнството и идентичността на жената в частност и на жените като група, но същото се отнася и спрямо мъжа в частност и мъжете като група. Касае се за взаимни интеракции с вербална и физическа агресия, липса на задръжки, улеснен праг на раздразнителност и на агресивно поведение, отсъствие на граници във взаимоотношенията, отсъствие на емоционална интелигентност и емпатия, груби личностни дефицити. Касае се за антисоциален тип поведение, при което не се зачитат човешките ценности, социалните норми и добрите нрави. Случаят не касае патриархалните или каквито и да било други ценности и обществени норми от настоящ или минал период в българското общество. Съдът добавя още и това, че вкл. използването на обидната дума „боклук“ не е обичайно само по отношение на лица от женски пол (Решение № 11554 от 30.10.2024 г. на ВАС по адм. д. № 5010/2024 г., V о.).

В заключение нежеланото поведение на ответника в административното производство

не е по признак „пол“ и няма пряка връзка между него и причината за същото. (Решение № 5463 от 27.05.2025 г. на ВАС по адм. д. № 2210/2025 г., V о.).

Като е достигнала до извод за липса на осъществен състав на тормоз по признак „пол“, макар и по други съображения, КЗД е постановила законосъобразно решение, което следва да се остави в сила.

С решението разноси не се възлагат (чл.172а, т.7 от АПК), поради липса на направени (заплатено възнаграждение на адв. К. от ЗС, а по отношение на ответника- реално осъществена от юрисконсулт защита) и поискани своевременно разноси по делото(чл.81 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК) от правоимащите спрямо изхода на делото страни- ответника и ЗС (чл.143, ал.3 и ал.4 от АПК).

Воден от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2, предл. 5-то от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Е. Д. и Г. К. К., чрез пълномощника им- адв. А. К. срещу Решение № 235 от 25.08.2025 г. по пр. № 164/2023 г. на Комисията за защита от дискриминация.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него.

СЪДИЯ: